що значатъ правдини народни и свобода:
подъ властьта на своитѣ по-тежко тамъ народа
страдай, отъ колкото ний подъ турския султанъ,
че по-жестокъ е свой отъ чуждия тиранъ.
Свобода, правдини... Това сѫ думи само:
свали единъ хомотъ, а нахлузи на рамо
другъ — туй е смисълътъ на всички. На свѣта
свобода дава самъ единствено смъртьта:
животътъ даденъ е за мѫка на земята!
Така е писано въ тефтеря на сѫдбата.
Защо? А дяволътъ знае защо! Едно азъ зная,
че всичкото това по кефа става — тамъ
на онзи въ небеса тиранинъ надъ тирани...
Кръвь лѣй се, вѣдри цѣлъ отъ нашитѣ живи рани,
сълзитѣ нѣматъ край, край нѣматъ и бѣди,
а той на небеса спокойно си сѣди,
той вижда, слуша той — и толкова му стои:
той гледа свой кефъ. Народа въ кърви гние,
сълзитѣ нѣматъ край, край нѣматъ и бѣди —
по божий примѣръ и султана си сѣди
и гледа кефа си. Разбира се... Какво ли
тѣмъ чинатъ хорскитѣ страдания и неволи."

— „А тебѣ, бай Стойо," отъ тамъ се обзова
Захарий Влайковъ: „тебѣ, кажи ни ти това,
то общо чинатъ ли?"

Но скокналъ, като жегнатъ,

инв. № 19
112